

[Kofod-Svendsen]

re motiverer det, men på dette fremskredne tidspunkt vil jeg komme med konklusionen: Vi stemmer for.

Gade (SF):

Et hjælpelest forsøg, sagde hr. Ivar Nørsgaard. Det synes jeg egentlig også karakteriserer hr. Ivar Nørsgaards indlæg.

Hr. Ivar Nørsgaards saglige argument – der var ikke mange, der var ét – var, at i stedet for nedsætte denne store kommission skulle vi være mere konkrete. Hr. Ivar Nørsgaard ved godt, at vi har spillet ud i underudvalget – men ikke rigtig har fået respons – netop med en model, som levede op til formålet i forslaget, men på en helt anden måde var bygget op lige præcis efter netop de betragtninger og indvendinger, som hr. Ivar Nørsgaard havde fremført ved førstebehandling af dette forslag. Vi kom altså ikke så vidt, at vi kunne blive enige.

Så havde hr. Ivar Nørsgaard nogle betragtninger om SF's nederlag ved valget. Det er da interessant, at hr. Ivar Nørsgaard har en krystalkugle eller kan satse på en hest i dette væddeløb. Jeg vil sige, at det tror vi ikke på, men jeg kan forstå, at en ekspert i nederlag ved EF-Parlamentsvalget har udtalt sig. Jeg beklager de lidt sure bemærkninger, men det må vel være rimeligt at gøre gengæld.

Jeg vil gerne sige til hr. Flemming Hansen og hr. Niels Anker Kofod, at tanken ikke har været at sinke processen, men at få rene oplysninger frem.

Hr. Glistrups tankegang kan jeg fuldstændig forstå. Jeg er totalt uenig i den, men når hr. Glistrup falder over vismandsrapporten på den måde, som hr. Glistrup gjorde i sit indlæg, er det klart, at saglig oplysning, grundig analyse og påpejning af valgmuligheder ikke lige er hr. Glistrups kop te – i hvert fald ikke i den nuværende fase af udviklingen af det indre marked. Det er vel også, fordi det grundlæggende er en udvikling, som ofte vil være til fordel for nogle af de synspunkter, som hr. Glistrup har.

Jeg vil slutte med at sige tak til hr. Duetoft og hr. Kofod-Svendsen, og jeg vil sige tak for de pæne ord fra fru Elisabeth Arnold.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes, idet 24 (SF, CD og KRF) stemte for, 93 (S, KF, V, FP og RV) imod.

Man vendte herefter tilbage til punkt 5 på dagsordenen, som var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af ungdomsydelse).

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 15/12 88. Første behandling 12/1 89. Betænkning 24/5 89. Anden behandling 30/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pernille Forchhammer (S):**

Dette forslag om indførelse af ungdomsydelse til unge bistands- eller kontanthjælpsmodtagere blev fremsat i første folketingsuge af januar. Man har haft 4½ måned til at forhandle forslaget. Man har haft 4½ måned til at skaffe sig et flertal for forslaget. Alligevel har regeringen udskudt forhandlingerne til sidste dag, så vi i dag har været vidne til, at forslaget først er blevet udskudt af dagsordenen og dernæst flyttet ned sidst på dagsordenen.

Vi synes ikke, vi kan fortsætte disse forhandlinger, hvis ikke vi snart får et klart svar på, hvad proceduren egentlig er for forhandlingerne. Er det meningen, at forhandlingerne skal afbrydes? For de forlydender går også. Foreligger der nye papirer, foreligger der nye aftaler, som Folketinget ikke er bekendt med? Det er vi også nødt til at få et klart svar på, før vi kan diskutere selve indholdet i dette forslag ved tredjebehandlingen.

Der er fortsat ingen ændring i Socialdemokratiets holdning til dette forslag. Vi er imod det, men vi opfordrer til, at regeringen vælger den måske bedste af de tre nederlagsmuligheder, regeringen har for øjeblikket: enten at tage forslaget tilbage eller at lade det blive stemt ned eller at deponere sin samlede ungdomspolitik hos Fremskridtspartiet i de næste mange år.

Vi opfordrer til, at regeringen vælger at tage dette forslag tilbage frem for, som hr. Jørgen Estrup for et stykke tid siden sagde under en